

แฟชั่นการแต่งกาย
(Fashion)

นาย สุรชาติ บุญเจริญ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแบบไปทำซ้ำหรือแจกจ่ายแก่ผู้อื่นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสาร

เลขที่ที่มีการนำไปใช้
เลขทะเบียน 38058
วัน, เดือน, ปี 0 พ.ย. 2543

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คนบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกพงษ์ จุลเสนีย์)

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

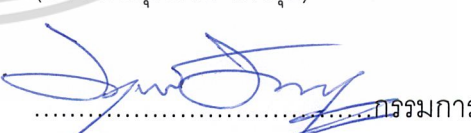
 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชุน) กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรียวณิชย์)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรนงค์ สิงหเสนีย์)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทนา จันทเพ็ชร) กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวดี มังกรวงษ์)

 กรรมการ
(อาจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์) กรรมการ
(อาจารย์กัญจนา ดำโสภี)

 กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา) กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร) กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ ชาญชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการ ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	: แฟชั่นการแต่งกาย (fashion)
ชื่อ	: นาย สุรชาติ บุญเจริญ
สาขาวิชา	: จิตรกรรม
ภาควิชา	: วิจิตรศิลป์
คณะ	: สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	: 2542
อาจารย์ที่ปรึกษา	: รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด

บทคัดย่อ

โครงการศิลปนิพนธ์ภายใต้ชื่อ “แฟชั่นการแต่งกาย” เป็นเรื่องราวของการแต่งกายซึ่งได้ถูกเปลี่ยนแปลงและพัฒนาจากการสิ่งที่มีไว้เพื่อปกปิดและสร้างความอบอุ่นให้แก่ร่างกาย มาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตอยู่ในปัจจุบันและมีการแข่งขันกันสูงในทางธุรกิจ จากการได้พบเห็นการแต่งกายของผู้คนตามสถานที่ต่างๆและการได้ดูจากนิตยสารแมกกาซีนต่างๆ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการแฟชั่นในปัจจุบันมีความสวยงาม แปลกตา ถ้าหากนำสมัยด้วยความรู้สึกบรรยากาศแห่งความสวยงาม ความแปลกตา ความตื่นตาตื่นใจ ข้าพเจ้าจึงมีความต้องการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ได้ประทับใจจากการได้ดูหรือได้พบเห็นแฟชั่นการแต่งกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และยังเป็นสิ่งที่คนในสังคมตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยใช้รูปทรง สี สัน ลวดลายต่างๆแทนค่าอารมณ์ความรู้สึกแห่งความสวยงาม ความสุขเพลิดเพลินที่ได้รับออกมาเป็นงานจิตรกรรม เทคนิคสีน้ำมัน จากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษาทั้งจากสถานที่จริงและจากสื่อต่างๆ ทำให้สามารถสร้างภาพร่างออกมาเป็นจำนวน 7 ชิ้นและเลือกสรรออกมาสร้างเป็นผลงานจริงจำนวน 4 ชิ้น ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบศิลป์และการใช้ทัศนธาตุ อันได้แก่ รูปทรง สี น้ำหนัก เส้น ที่ว่าง ในการแทนค่าความหมายตลอดจนทำการคลี่คลายพัฒนาผลงานและแก้ไขปัญหาจากชิ้นที่ 1 ถึงชิ้นที่ 4 ไว้อย่างครบถ้วน การดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้พัฒนาไปตรงตามจุดหมายที่กำหนดไว้ทุกประการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

โครงการศิลปนิพนธ์ ภายใต้ชื่อ “แพชชันการแต่งกาย” นี้เป็นหลักสูตรของปริญญาบัณฑิต ภาควิชาวิจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542 มีส่วนที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนของผลงานสร้างสรรค์ และส่วนของภาคนิพนธ์ ซึ่งมีข้อมูลของเรื่องราวแห่งความบันเทิงใจ แนวความคิดสร้างสรรค์ การดำเนินงานวิเคราะห์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์รวมทั้งบทสรุปอย่างครบถ้วน ซึ่งข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาค้นคว้าในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในงานศิลปะต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระคุณจากบิดา มารดาผู้ให้ความอุปถัมภ์และจากอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนบรรดาคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาวิจิตรศิลป์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ชี้นำในสิ่งอันควรต่าง ๆ ตลอดมาจนโครงการศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ทุกประการอันเป็นประโยชน์ต่อประสบการณ์สั่งสมในชีวิตของข้าพเจ้าที่จะนำความรู้ไปใช้ในการทำงานต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
-ความสำคัญของโครงการ	2
-วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
-ขอบเขตของโครงการ	3
บทที่ 2 ความบันดาลใจ และแนวความคิดในการสร้างสรรค์	4
-ที่มาแห่งความบันดาลใจ	4
-แนวความคิดในการสร้างสรรค์	4
บทที่ 3 การดำเนินงานสร้างสรรค์	7
-แหล่งข้อมูล	7
-การสร้างภาพร่าง	7
-การพัฒนาภาพร่าง	8 - 10 , 12 - 13
-การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	11 , 14 - 19
บทที่ 4 บทสรุป	20
บรรณานุกรม	25
ประวัติผู้เขียน	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
1. ภาพประกอบที่มาแห่งความบันดาลใจ	5
2. ภาพประกอบภาพร่างผลงานศิลปะ	8 , 12
3. ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 1	11
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 2	14
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 3	16
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 4	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

นับตั้งแต่อดีต การแต่งกายของมนุษย์เริ่มจากเพียงการใช้ใบไม้ กิ่งไม้ หนังสัตว์ มาปกคลุมร่างกาย เพื่อใช้ปกปิดและสร้างความอบอุ่นให้แก่ร่างกายเท่านั้น ต่อมาเมื่อมนุษย์มีวิวัฒนาการสูงขึ้นรูปแบบและวัสดุที่นำมาใช้แต่งกายก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการขึ้นด้วย มนุษย์ในโลกมีหลายเผ่าหลายเชื้อชาติ การแต่งกายของผู้คนเหล่านี้ไม่มีความเหมือนกัน ขึ้นอยู่กับการคิดการออกแบบ การนำวัสดุมาใช้ตกแต่ง ของแต่ละกลุ่มแต่ละชาติ จึงทำให้การแต่งกายมีความหลากหลายมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

จวบจนปัจจุบันเมื่อมนุษย์ในโลกมีวิวัฒนาการมีความรู้ ความสามารถ มีความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร การแต่งกายก็ได้ถูกเปลี่ยนแปลงและพัฒนาผสมผสานกลมกลืนกันอย่างมากมาย ตัวอย่างเช่น การนำเอกลักษณ์ของคน 2 กลุ่มหรือ 2 ชาตินำมาผสมกันคิดออกแบบเกิดเป็นรูปแบบการแต่งกายแบบใหม่ขึ้น การแต่งกายมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน การเรียน การสมาคมต่างๆ เป็นต้น ล้วนต้องมีการแต่งกายเพื่อให้ถูกกาลเทศะหรือเข้ากับสถานที่ เมื่อมนุษย์ให้ความสำคัญกับการแต่งกาย และการแต่งกายมีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบัน ทำให้ธุรกิจทางด้านเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกายเกิดเติบโตขึ้นอย่างมากมาย เสื้อ กระโปรง กางเกง รองเท้า กระเป๋า ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเพื่อสนองตอบความต้องการของมนุษย์ และให้ความสะดวกต่อการใช้ชีวิตในสังคม เมื่อความต้องการมนุษย์ หรือผู้บริโภคมีมากขึ้นจึงทำให้ธุรกิจทางด้านนี้มีการแข่งขันสูงในทางที่จะจูงใจ ผู้บริโภคหลายประการ สิ่งเหล่านี้ได้กระจายกันอยู่ตามสถานที่และสื่อต่างๆมากมาย เช่น ห้างสรรพสินค้า โทรทัศน์ หนังสือและแมกกาซีน ต่างๆ เป็นต้น โดยสิ่งเหล่านี้ได้ถูกมุ่งเน้นไปที่การออกแบบเพื่อที่จะเป็นการดึงดูดความสนใจ เพื่อให้ความสวยงาม ความสุขเพลิดเพลินและ ความตื่นตาตื่นใจอย่างเต็มที่แก่ผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของโครงการ

ปัจจุบันพบว่ามนุษย์มีค่านิยมในการแต่งกายสูงมากโดยมุ่งเน้นไปในเรื่องของความสวยงาม และความแปลกใหม่ ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าการได้ดูหรือพบเห็นสิ่งที่สวยงามและแปลกใหม่ นอกจากเป็นความสุขเพลิดเพลินที่ให้การผ่อนคลายได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังก่อให้เกิดความสุข ความสวยงาม ความรัก ความไว้นื้อเชื่อใจกัน และความคิดสร้างสรรค์ในการที่จะคิดสร้างสิ่งใหม่ๆ ให้แก่นุชชด้วยเหตุนี้ โครงการศิลปะอันเนื่องมาจากความรู้สึกต่อแฟชั่นการแต่งกายจึงเกิดขึ้น เพื่อการนำเสนอความสวยงามและความสุขเพลิดเพลินต่อสังคมได้ในอีกรูปแบบหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อจะประมวลรวมความประทับใจ ด้วยการบันทึก ความรู้สึกออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์และให้ผู้ดูได้รับความสุข ความสวยงาม ในอีกลักษณะหนึ่งโดยผ่านทางสื่อศิลปะ
2. เพื่อเป็นการศึกษาถึงการดำเนินการสร้างสรรค์ ถ่ายทอดออกมาเป็นงานจิตรกรรม ในเทคนิคสีน้ำมัน
3. เพื่อที่จะศึกษา ถึงการดำเนินการสร้างสรรค์ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงาน
4. เพื่อจะสามารถให้ประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาการทำงานศิลปะในแนวทางเดียวกับข้าพเจ้า
5. เพื่อให้เป็นวิธีหนึ่งในการผ่อนคลายทางอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

โครงการศิลปนิพนธ์ชุดนี้มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อแฟชั่นการแต่งกายแสดงออกเรื่องของอารมณ์ ความสนุก ความสวยงาม และความตื่นตาตื่นใจ ในรูปแบบของงานป๊อป (Pop art) ด้วยการใช้สีเส้นและการจัดวางรูปทรง ในการนำเสนอผ่านออกมาทางผลงานจิตรกรรม เทคนิคสีน้ำมัน จำนวนทั้งสิ้น 4 ชิ้น ดังนี้

1. แฟชั่น 1 (fashion 1) 150x180 ซม.
2. แฟชั่น 2 (fashion 2) 140x190 ซม.
3. แฟชั่น 3 (fashion 3) 150x190 ซม.
4. แฟชั่น 4 (fashion 4) 150x200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ความบันดาลใจ และแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาแห่งความบันดาลใจ

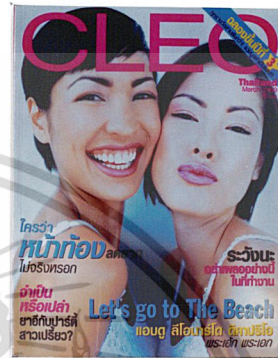
จากการที่ได้พบเห็นการแต่งกายของผู้คน ไม่ว่าจะเป็ตามห้างสรรพสินค้า มหาวิทยาลัย ตามสถานที่ให้ความบันเทิงทั้งหลาย และตามชุมชนต่างๆ ข้าพเจ้ารู้สึกว่แฟชั่นมีความเกี่ยวพันกับการดำรงชีวิตอยู่ของคนในปัจจุบัน รวมถึงตัวของข้าพเจ้าเองด้วย ภาพของผู้คนที่อยู่ตามสถานที่ต่างๆ ผู้คนเหล่านี้มีการแต่งกายกันตามแฟชั่น เช่น เสื้อรัดรูป เสื้อแขนกุด เสื้อเอวลอย เสื้อสายเดี่ยว แจ็ก กระโปรงสั้น กระโปรงยาวผ่าข้างหลังหรือผ่าข้างหน้า กางเกงรัดรูป กางเกงตัวใหญ่ๆ ถุงเท้าข้งยาวไปถึงน่อง รองเท้าส้นตึก เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นแฟชั่นที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน การแต่งกายที่เกิดขึ้นก็แล้วแต่ความชอบของแต่ละบุคคลที่จะสวมใส่ และด้วยความชอบที่แตกต่างกันของแต่ละคนจึงทำให้เกิดภาพของของแฟชั่นที่มีความหลากหลาย และด้วยการออกแบบที่มีสีสัน รูปทรงต่างๆมากมายด้วย จึงทำให้แฟชั่นมีความหลากหลาย ดูแล้วมีความสวยงาม แปลกตา อีกทั้งการได้ดูจากสื่อต่างๆเช่น จากโทรทัศน์ จากนิตยสาร และแมกกาซีน ต่างๆ มีการโชว์แฟชั่นต่างๆมากมาย ทั้งเสื้อผ้า รองเท้า นาฬิกา น้ำหอม ฯลฯ ซึ่งเป็นแฟชั่นล่าสุด โดยมีการออกแบบให้มีสีสัน รูปทรงที่สวยงามแปลกตา ล้ำยุคนำสมัย ด้วยความรู้สึจากบรรยากาศแห่งความสวยงาม ความแปลกตา ความตื่นตาตื่นใจ ที่ข้าพเจ้าได้ดูหรือได้พบเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นความประทับใจที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะ

แนวความคิดในการสร้างสรรค์

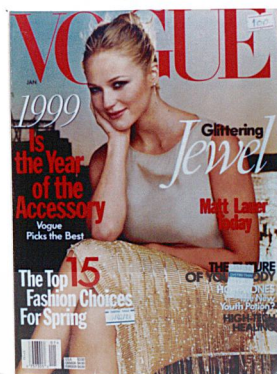
ข้าพเจ้ามีความต้องการที่จะถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกที่ได้ประทับใจจากการได้ดูหรือได้พบเห็นแฟชั่นการแต่งกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และยังเป็นสิ่งที่คนในสังคมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยการใช้รูปทรง สีสัน ลวดลายต่างๆแทนค่าอารมณ์ความรู้สึกแห่งความสวยงาม ความสุขเพลิดเพลินที่ได้รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแหล่งที่มาจากนิตยสารและแมกกาซีน ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกา... นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การดำเนินงานสร้างสรรค์

ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ชุดนี้ ต้องการเตรียมขั้นตอน เตรียมงาน ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผลงานที่ออกมาชิ้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยข้าพเจ้าได้กำหนดลำดับโดยเริ่มจากหาข้อมูลนำข้อมูลมาสร้างภาพร่าง เพื่อคัดเลือกภาพร่างมาดำเนินงานสร้างสรรค์

แหล่งข้อมูล

1. จากสถานที่จริง เช่น ตามห้างสรรพสินค้า โรงภาพยนตร์ สถานที่ท่องเที่ยวและบ้านที่ต่างเป็นต้น เมื่อข้าพเจ้าได้ไปศึกษาตามสถานที่เหล่านี้ ได้พบเห็นผู้คนที่มีการแต่งตัวหลากหลายสไตล์ พบเห็นพฤติกรรม ท่าทางและอารมณ์ต่างๆของผู้คนเหล่านี้ จึงเกิดความประทับใจและนำสิ่งที่ได้สังเกตจดจำ มาสร้างสรรค์เป็นผลงาน
2. จากวารสาร นิตยสาร แมกกาซีน ต่างๆเกี่ยวกับแฟชั่นเช่น VOGUE , ELLE, CLEO เป็นต้น ซึ่งนิตยสารเหล่านี้มีการตีพิมพ์โฆษณาสินค้าต่างๆมากมาย
3. หนังสือศิลปะ โดยเฉพาะศิลปินที่อยู่ในลัทธิ Pop art ซึ่งข้าพเจ้าได้ประทับใจในรูปแบบ การนำเสนอที่ค่อนข้างตรงในเนื้อหา องค์ประกอบที่มีการจัดวางอย่างแปลกตา เป็นรูปแบบของงานร่วมสมัย ซึ่งข้าพเจ้าได้รับเอาอิทธิพลบางส่วนมาเสนอในงานที่มีรูปแบบความเป็นตัวเองของข้าพเจ้า

การสร้างภาพร่าง

การนำเสนอข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงมาสร้างภาพร่างด้วยการปรับปรุงแก้ไขโดยใช้รูปทรงของคน และเสื้อผ้า มาคลี่คลาย คัดแปลงและใช้สีสันทัดที่ตกแต่งเกินจริง มาประสานกับความรู้สึกส่วนตัวภายใน ให้เกิดความกลมกลืนระหว่างรูปทรงกับบรรยากาศที่เกิดจากจินตนาการ แสดงความรู้สึกถึงความสวยงามของแฟชั่นการแต่งกาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพร่างชิ้นที่ 3 ลีน อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารภาพร่างชิ้นที่ 4 ารนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 ได้สร้างขึ้นทั้งหมด 4 ชิ้น

-ภาพร่างชิ้นที่ 1 ใช้รูปทรงของคนเป็นหลักในการจัดองค์ประกอบ จุดเด่นของภาพอยู่ตรงบริเวณคนที่สวมเสื้อสีเหลืองซึ่งถูกทำให้มีระยะโดยมีรูปคน 2 คน เล็กและใหญ่แตกต่างกันเพื่อให้เกิดระยะ จุดรองภาพอยู่ด้านซ้ายของภาพ เป็นรูปคนที่ถูกทำให้ไม่ชัดด้วยเทคนิคคอมพิวเตอร์ รูปคนนี้ถึงจะมีขนาดใหญ่แต่ด้วยความไม่มีความคมชัดจึงถูกผลักระยะไป บริเวณส่วนอื่นๆของภาพเป็นรูปทรงของคน เสื้อผ้า สิ่งของต่างๆนำมาจัดวางและใช้เทคนิคคอมพิวเตอร์ให้มีลักษณะเป็นรอยที่แปร่งจึงทำให้มองดูแล้วอยู่ในระยะหลังของภาพ ปัญหาของภาพร่างชิ้นนี้ องค์ประกอบของภาพที่ยังไม่ลงตัวมองดูเหมือนภาพถูกตัดขาด ตรงบริเวณรูปทรงของคนจุดเด่น และจุดรองของภาพ

-ภาพร่างชิ้นที่ 2 ใช้รูปทรงของคนนำมาจัดวาง จุดเด่นอยู่ตรงบริเวณรูปทรงของคนที่สวมชุดสีแดงและสร้างให้เกิดระยะโดยการใช้รูปทรงซ้ำแต่มีขนาดต่างกัน ทำให้มองดูลึกเข้าไป จุดรองของภาพอยู่ตรงบริเวณของรูปทรงคนที่สวมชุดสีเหลืองทางด้านซ้ายล่างของภาพ ซึ่งการวางให้อยู่ทางด้านนี้เพื่อให้เกิดองค์ประกอบที่ลงตัวภายในภาพ ถึงแม้จะมีรูปทรงขนาดใหญ่กว่ารูปทรงที่เป็นจุดเด่น และอยู่หน้าสุดของภาพแต่มองดูแล้วไม่รู้ลึกเป็นจุดเด่นเพราะถูกทำให้ไม่มีความคมชัดของรายละเอียด จึงทำให้ถูกผลักระยะออกไป ในระยะหลังเป็นภาพรูปคนเช่นกัน แต่มองดูแล้วไม่เห็นเป็นรูปทรงของคนเพราะเกิดจากเทคนิคคอมพิวเตอร์ และยังถูกรูปทรงในระยะหน้าบังด้วยสีพื้นหลังเป็นสีน้ำเงิน ปัญหาของภาพร่างชิ้นนี้คือ ขนาดของรูปทรงที่มีขนาดเท่ากันเกินไปและสีในพื้นที่ที่ทับกันเกินไป

-ภาพร่างชิ้นที่ 3 ยังคงใช้รูปทรงคนในการจัดองค์ประกอบ แต่มีการเพิ่มรูปทรงที่มีท่าทาง อากัปกิริยาที่มากขึ้น จุดเด่นอยู่ที่บริเวณรูปคนที่สวมชุดสีเทาอมม่วง และถูกสร้างระยะให้มีความลึก โดยใช้รูปทรงที่มีขนาดต่างกัน จุดรองของภาพอยู่ตรงรูปคนที่อยู่ในท่าทางนอนยกขาขึ้นมาข้างบน สวมกางเกงสีขาวย เสื้อตัวในสีเขียว รูปทรงที่เห็นในภาพเกิดจากเทคนิคคอมพิวเตอร์ทำให้มองดูเป็นรอยที่แปร่ง ในระยะหลังรูปทรงสีม่วงแดงที่เป็นลักษณะที่แปร่งเช่นเดียวกับตรงบริเวณจุดรองของภาพแต่ถูกทำให้เกิดรอยที่แปร่งที่มากกว่า จึงทำให้ความคมชัดของรูปทรงลดน้อยลงไป จึงถูกผลักระยะไปอยู่ในระยะหลังของภาพ ที่พื้นหลังมีการใช้สีหลายสีเพื่อไม่ให้เกิดการทับกัน ปัญหาในภาพร่างชิ้นนี้ คือ องค์ประกอบของภาพถูกตัดขาด ดูแล้วยังไม่มีความลงตัว และรูปทรงยังมีความแตกต่างกันน้อยเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ภาพร่างขั้นที่ 4 ยังคงใช้รูปคนเป็นหลักในการจัดองค์ประกอบ จุดเด่นของภาพอยู่ตรงบริเวณรูปทรงของคนที่ไม่ชัดสีเหลือง ซึ่งมี 2 รูปทรง แต่มีขนาดและความคมชัดของรายละเอียดแตกต่างกัน ทำให้เกิดระยะ โดยรูปคนตัวเล็กอยู่ในระยะหน้าจะมีความเด่นมากกว่ารูปคนสีเหลืองที่อยู่ด้านหลัง จึงทำให้รูปทรงสีเหลืองข้างหลังกลายเป็นจตุรกร และทางด้านซ้ายของภาพยังมีจตุรกรของภาพอีกจุดหนึ่ง คือตรงรูปทรงคนที่สวมชุดสีแดงมีขนาดใหญ่กว่าจุดเด่น แต่เล็กกว่าจตุรกรด้านขวา ที่สวมชุดสีเหลือง ซึ่งมีลักษณะเป็นรอยที่แปร่งเหมือนกับรูปทรงสีเหลืองรูปใหญ่ และที่ถูกลำมาจัดวางตรงตำแหน่งด้านซ้ายของภาพเพื่อให้ภาพมีองค์ประกอบที่ลงตัว ในระยะหลังของภาพเป็นรูปทรงของเสื้อผ้า ซึ่งเทคนิคของคอมพิวเตอร์ได้ลดทอนรูปทรงลง ได้ลดรายละเอียดความคมชัดให้อยู่ในระยะหลังของภาพ ปัญหาของภาพร่างขั้นนี้คือ โครงสร้างขององค์ประกอบที่ยังไม่ค่อยดีแต่มีความลงตัวมากที่สุดในการร่างทั้ง 4 ชั้น ทำให้ข้าพเจ้าเลือกภาพร่างขั้นนี้นำมาสร้างเป็นผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

ขั้นที่ 1

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงอารมณ์ส่วนตัว ให้ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งที่ได้สัมผัส พบเห็น และชื่นชอบ ด้วยการนำรูปทรงของเสื้อผ้า คน นำมาจัดวางให้เกิดองค์ประกอบที่ลงตัวโดยมีจุดเด่นอยู่กลางภาพ ตรงบริเวณที่เป็นรูปคนสีเหลืองรูปเล็ก รูปทรงภายในภาพมีทั้งที่ทำให้เกิดน้ำหนักแสงเงาและรูปทรงที่มีลักษณะแบนผสมกันอยู่ในภาพ สีที่ใช้ข้าพเจ้าได้ใช้สีที่มีความสดใสนวลฉ่ำมีทั้งสีที่ทึบและสีที่โปร่งใส เพื่อทำให้เกิดระยะและการลวงตา อีกทั้งยังมีการใช้เส้นเพื่อสร้างรูปทรง เชื่อมรูปทรงและสร้างระยะภายในภาพ เพื่อให้แสดงออกถึงความเป็นแฟชั่น

ปัญหาของงานชิ้นนี้คือ โครงสร้างองค์ประกอบที่ยังไม่ดี และต้องเพิ่มความพิถีพิถันในการคำนวณส่วนของภาพ อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 3 ชิ้น

-ภาพร่างชิ้นที่ 1 ภาพร่างชิ้นนี้สร้างด้วยการตัดปะจากนิตยสารต่างๆ โดยได้เลือกรูปคนมาตัดทอนและแบ่งรูปทรงให้มีขนาดแตกต่างกันแล้วนำมาจัดวาง โดยมีทั้งรูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกัน และเลือกสีที่มีความสดใส หรือที่เป็นคู่สีกันนำมาจัดวาง และภาพร่างชิ้นนี้จุดเด่นอยู่ตรงบริเวณรูปคนที่สวมเสื้อสีเขียว กระโปรงสีแดง มีการแบ่งรูปทรงและการจัดวางค่อนข้างเป็นอิสระ อยู่ตรงบริเวณทางด้านซ้ายของภาพเพื่อให้องค์ประกอบของภาพเกิดความลงตัว ในระยะหลังของภาพเป็นรูปทรงของคนที่มีเสื้อสีเขียวและสีขาว ซึ่งมีขนาดและท่าทางอากัปกิริยาแตกต่างกัน ข้าพเจ้าแบ่งรูปทรงให้มีขนาดแตกต่างกันแล้วนำมาจัดวางโดยให้เกิดความลงตัวมากที่สุด

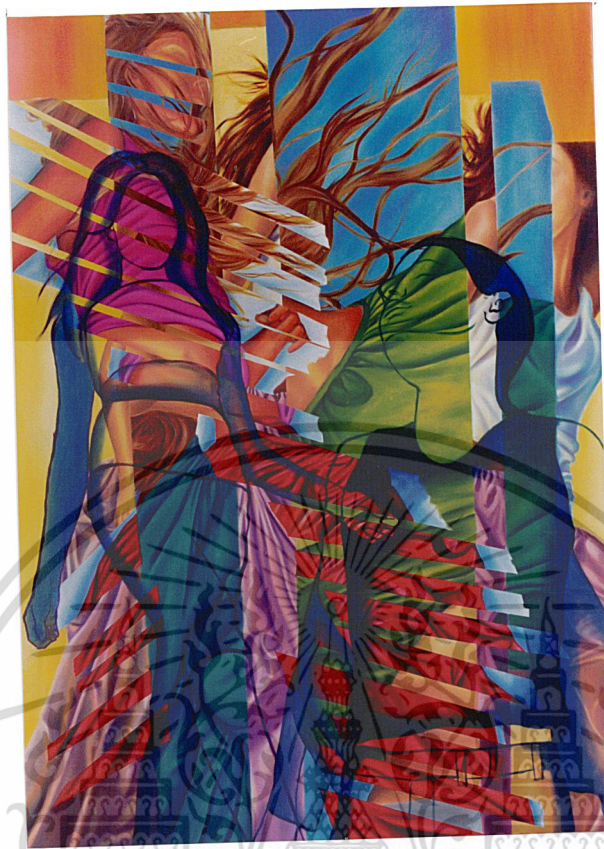
-ภาพร่างชิ้นที่ 2 ยังคงใช้การแบ่งรูปทรงอยู่แล้วนำมาจัดวาง โดยเลือกรูปทรงของคนในระยะหลังให้มีสีอ่อนเพื่อไม่ให้สีมาแข่งกับสีของรูปทรงในระยะหน้า มีการจัดวางรูปทรงที่แบ่งในหลายลักษณะมากขึ้น จุดเด่นของภาพอยู่ตรงรูปคนที่สวมชุดสีส้มทางด้านขวาของภาพโดยมีการแบ่งรูปทรงให้ดูละเอียดและจัดเรียงรูปทรง ในระยะที่ห่างกันน้อยทำให้เกิดเป็นจุดเด่นของภาพ

-ภาพร่างชิ้นที่ 3 ยังคงใช้รูปคนนำมาแบ่งแล้วตัดทอนรูปทรง ในภาพร่างชิ้นนี้ได้มีการเลือกรูปทรงที่มีหลากหลายมากขึ้น โดยในระยะหลังของภาพเลือกรูปทรงที่สวมชุดสีฟ้า กับชุดลายสีดำขาว นำมาแบ่งรูปทรง ให้มีขนาดแตกต่างกัน แล้วนำมาจัดวางในแนวตั้ง โดยทางด้านขวาจะมีการแบ่งภาพที่ละเอียดกว่าทางด้านซ้าย ในระยะหน้าของภาพเป็นรูปคนสวมชุดลายสีเหลืองสลับดำถูกแบ่งรูปทรงให้มีความละเอียดที่สุด แล้วจัดวางอยู่ทางด้านซ้ายของภาพ และเรื่อยลงมาถึงบริเวณกลางล่างของภาพ เพื่อให้องค์ประกอบของภาพเกิดความลงตัว

ในภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าได้นำเอาไปสร้างเป็นผลงานจริงทั้ง 3 ชิ้น เพราะภาพร่างชุดนี้มีองค์ประกอบที่ลงตัว และมีความแตกต่างกันในแต่ละชิ้น แม้จะมีปัญหาในบางจุดเช่น สีในพื้นหลัง, สีของรูปทรงในระยะหลังขึ้นมาแข่งกับสีของรูปทรงในระยะหน้า แต่ก็สามารถไปแก้ปัญหาในการทำผลงานจริงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 2

-รูปทรง ภายในงานมีรูปคน 5 คน โดยอยู่ในระยะหลังของภาพ 2 คน เป็นผู้หญิงมีการเขียนในลักษณะเหมือนจริง คนหนึ่งสวมเสื้อสีเขียวจะมองเห็นชัดเมื่อมองดูบริเวณกลางภาพ อีกคนสวมเสื้อสีขาวกระโปรงสีชมพูอมม่วง ซึ่งถูกตัดออกเป็นส่วนใหญ่มีขนาดแตกต่างกันจัดวางอยู่ในภาพ ระยะกลางของภาพเป็นรูปผู้หญิงอยู่ทางซ้ายของภาพ สวมเสื้อสีชมพู กระโปรงสีแดง ถูกแบ่งออกเป็นส่วนใหญ่เช่นเดียวกัน จัดวางอยู่ทางซ้ายของภาพ และกระจายรูปทรงมาอยู่บริเวณกลางภาพด้วย ซึ่งเป็นส่วนของกระโปรง ในระยะหน้าของภาพมีรูปผู้หญิงอยู่ทางซ้ายและขวาของภาพอย่างละคน ทางซ้ายเป็นรูปผู้หญิงกำลังก้าวเดินเห็นเกือบจะเต็มตัว ด้านขวาเป็นรูปผู้หญิงเห็นเพียงครึ่งตัว รูปผู้หญิงทั้ง 2 คนมีการเขียนโดยใช้เส้นเพื่อสร้างรูปทรงเท่านั้น ในการจัดวางองค์ประกอบข้าพเจ้าได้ใช้รูปผู้หญิง 2 คนที่อยู่ในระยะหลังของภาพมาตัดออกเป็นส่วนใหญ่ แล้วนำมาจัดวางใหม่ แล้วแบ่งรูปผู้หญิงที่สวมเสื้อสีชมพู กระโปรงสีแดง ที่อยู่ทางซ้ายของภาพออกเป็นส่วนใหญ่ นำมาวางซ้อนทับเพื่อให้เกิดความลงตัว แต่เมื่อทำเสร็จเกิดความไม่ลงตัว ข้าพเจ้าจึงใส่รูปผู้หญิง 2 คน ที่อยู่ในระยะหน้าเพิ่มเข้ามาโดยให้รูปผู้หญิงทางด้านซ้ายมีขนาดเล็กกว่าทางด้านขวา เพื่อให้เกิดองค์ประกอบที่ลงตัวภายในภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-สี ภายในงานมีการใช้สีหลายสี สีในพื้นที่หลังเป็นสีเหลือง, ส้ม, ฟ้าม่วง สีของเสื้อผ้า มีการใช้หลายสีเช่น แดง เขียว ชมพู โดยข้าพเจ้านั้นให้มีความสดใส งดงาม เพื่อแสดงถึงความ เป็นแฟชั่น

-เส้น ภายในงานมีทั้งเส้นตรงและเส้นอิสระ เส้นตรงมีเส้นตรงแนวตั้งอยู่ในระยะหลังของ ภาพ เส้นตรงแนวเฉียงอยู่ทางซ้ายของภาพที่เป็นรูปผู้หญิงสวมเสื้อสีชมพู กระโปรงสีแดง ส่วน เส้นอิสระใช้เพื่อสร้างรูปทรงคนที่อยู่ในระยะหน้า 2 คน

-น้ำหนัก เกิดจากการไล่น้ำหนักของสี เช่น ตรงบริเวณของเสื้อผ้า, ผิวหนังของคน การใช้สีที่ทึบและโปร่งใส เพื่อสร้างระยะและการลวงตา เช่น รูปผู้หญิง 2 คนในระยะหน้า การใช้เส้น เพื่อสร้างรูปทรงและการลวงตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-รูปทรง ภายในภาพมีรูปคนทั้งหมด 6 คน อยู่ในระบะหลังของภาพ 3 คน โดยถูกแบ่งออกเป็นส่วนๆ ขนาดแตกต่างกันไป จัดวางอยู่ในภาพ มีการเขียนในลักษณะเหมือนจริง ในระบะหน้ามีรูปคน 3 คน ถูกแบ่งออกเป็นส่วน 1 คน อยู่ตรงบริเวณด้านขวาของภาพที่สวมชุดสีส้ม มีการเขียนในลักษณะเหมือนจริง และอีก 2 คนที่อยู่ทางด้านซ้ายและขวาอย่างละคน ทางซ้ายเป็นรูปผู้หญิงหันด้านข้างกำลังจะก้าวขา ทางด้านขวาเป็นรูปผู้หญิงกำลังจะกางแขนออก ทั้ง 2 คนมีการเขียนโดยใช้เพียงแค่เส้นเพื่อใช้สร้างรูปทรง ข้าพเจ้าได้นำรูปทรงเหล่านี้นำมาจัดวางให้เกิดการซ้อนทับที่มีความลงตัว

-สี ในภาพมีการใช้สีหลายสี โดยในระบะหลังของภาพมีการใช้สีเหลือง, ดำ ในพื้นหลังสีส้ม, สีชมพู, สีแดง ในการเขียนเสื้อผ้าและคน ในระบะหน้ามีการใช้สีเหลือง, แดง, ส้ม, เขียว, น้ำเงิน ในการเขียนเสื้อผ้า แขน ขา และผม โครงสีภายในภาพโดยรวมเป็นสีเหลือง

-เส้น ภายในภาพมีทั้งเส้นตรงและเส้นอิสระ เส้นตรงมีเส้นตรงแนวตั้งอยู่ในระบะหลังของภาพ เส้นตรงแนวนอนอยู่ในบริเวณซ้ายบนและซ้ายล่างของภาพ เส้นตรงแนวเฉียงอยู่ทางด้านขวาของภาพที่เป็นรูปผู้หญิงสวมชุดสีส้ม ส่วนเส้นอิสระอยู่ตรงบริเวณด้านขวาและด้านซ้ายของเอกภาพที่เป็นรูปผู้หญิง 2 คนในระบะหน้างานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-น้ำหนัก ภายในภาพเกิดจากการใช้สีอ่อนแก่ การใช้สีที่ทึบและโปร่งใส การใช้เส้นเพื่อสร้างรูปทรง เชื่อมรูปทรง สร้างระยะและการลวงตา

-ที่ว่าง ภายในภาพมีที่ว่างหลายลักษณะ ได้แก่ที่ว่างลวงตา ที่ว่างแบบ 2 มิติ ที่ว่างแบบ 3 มิติ ที่ว่างบวกและที่ว่างลบ ที่ว่างที่เกิดขึ้นหลายลักษณะนี้เกิดจากกรรมวิธีทางจิตรกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-รูปทรง ภายในภาพมีรูปคน 6 คน ในระยะหลังของภาพ 3 คน มีการเขียนลักษณะเหมือนจริง ในระยะหน้าของภาพมี 3 คน คนหนึ่งมีการเขียนในลักษณะเหมือนจริงอยู่ด้านซ้ายของภาพที่สวมชุดลายเหลืองสลับดำ อีก 2 คนเป็นรูปทรงที่เกิดจากการใช้เส้น คนหนึ่งอยู่ด้านซ้ายของภาพมีสีฟ้าอมเขียว อีกคนหนึ่งอยู่ด้านขวาของภาพ ในการจัดองค์ประกอบได้แบ่งรูปคน 3 คน ในระยะหลังออกเป็นสาม ให้มีขนาดแตกต่างกันนำมาจัดวาง แล้วตัดรูปผู้หญิงที่สวมชุดลายสีเหลืองสลับดำออกเป็นส่วนเช่นเดียวกัน วางซ้อนทับอยู่ด้านซ้ายของภาพ แล้วเรียงตัวจากด้านซ้ายบนเรื่อยมาแล้วค่อยเคลื่อนตัวเข้าสู่บริเวณกลางล่างของภาพ แล้วจึงใส่รูปคน 2 คนที่ใช้เส้นในการสร้างรูปทรงที่อยู่ในระยะหน้าเพิ่มเข้าไป เพื่อสร้างระยะการลวงตา และองค์ประกอบที่มีความลงตัวมากขึ้น

-สี การใช้สีในภาพมีการใช้หลายสี แต่ในขั้นนี้มีการใช้สีน้ำเงินมากกว่าขั้นที่แล้ว ทำให้ดูแล้วทำให้รู้สึกเย็นตา สีของเสื้อผ้า, พื้นหลัง ยังคงใช้สีที่สดใส งดงาม เพื่อเน้นถึงความเป็นแฟชั่น

-เส้น มีทั้งเส้นตรงแนวตั้งในระยะหลัง เส้นตรงแนวเฉียงอยู่บริเวณทางซ้ายของภาพเรื่อย เอกสลงมีจนถึงกลางล่างของภาพ เส้นอิสระยังคงใช้สร้างรูปทรงคนในระยะหน้า 2 คนที่อยู่ทางด้านการค้าไม่ซ้ายและขวาของภาพทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-น้ำหนัก เกิดจากการใช้สีที่ทึบและโปร่งใส การไล่น้ำหนักอ่อนแก่ของสี การใช้เส้น เพื่อสร้างระยะ รูปทรง และการลวงตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

บทสรุป

โครงการศิลปนิพนธ์เรื่อง “แฟชั่นการแต่งกาย” เป็นการเสนอเรื่องราวของความประทับใจ ในการได้ดูหรือพบเห็นแฟชั่นการแต่งกาย โดยการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก สวยงามมีความสุข เกิดเพลินไปกับการที่ได้ตื่นตาตื่นใจกับสิ่งต่างๆ สิ่งเหล่านี้ เป็นอิทธิพลต่อความบันเทิงใจ ในการสร้างสรรค์เป็นงานศิลปะจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น ซึ่งได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอน ทั้งด้านรูปแบบและเทคนิคในการสร้างสรรค์ทำให้ผลงานสำเร็จตรงตามแนวความคิดและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จากการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ชุดนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ถึงการทำงานอย่างมีลำดับขั้นตอนได้เรียนรู้ถึงการเลือกใช้ทัศนธาตุให้ตรงตามความหมายการผสมผสาน เทคนิคให้ได้รับความรู้สึกตามแนวความคิดและได้เรียนรู้ถึงการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละชิ้นงาน อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาผลงานชิ้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

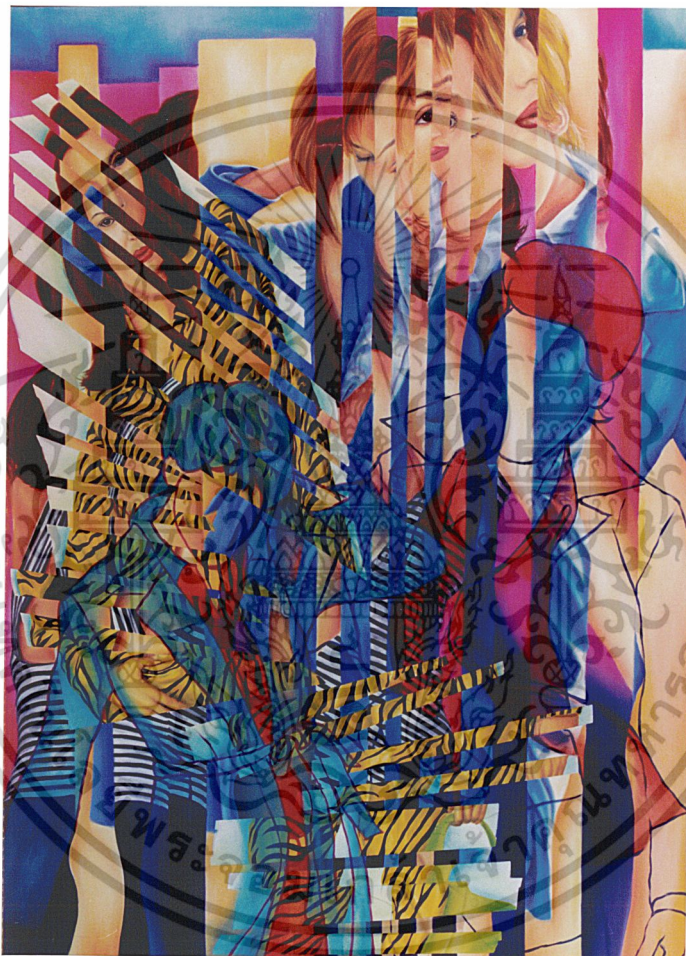
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น แฟชั่น 1 (fashion 1) ขนาด 150x180 ซม. ม.เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น แฟชั่น 2 (fashion 2), ขนาด 140x190 ซม. มี. เทคนิค สีนํ้ามัน ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น แฟชั่น 3 (fashion 3) ๓, ขนาด 150x190 ซม. ม. เทคนิค สีน้ำมัน ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น เฟชั่น 4 (fashion 4), ขนาด 150x200 ซม.ม., เทคนิค สีนํ้ามัน ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ชะลูด นิ่มเสมอ องค์ประกอบศิลป์ กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิชย์, 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย สุรชาติ บุญเจริญ

Mr. Surachat Booncharoen

เกิด 12 ตุลาคม 2521

ที่อยู่ 282 หมู่ 1 ต.พั่น 9 ค่ายสุรสีห์ ต.ลาดหญ้า อ.เมือง

จ.กาญจนบุรี 71190

ประวัติการศึกษา

-ร.ร.วีรศิลป์

-ร.ร.วิสุทธิรังษี

-ภาควิชาวิศวกรรมศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้